

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÇİRKİN YÜZLER VE İĞRENÇ MANZARALAR

Ramazan YILMAZ

Anadolu, iklimi, coğrafyası, konumu ve fitratı bozulmamış insanlarıyla çok güzel, harikulade bir ülkedir. Yüce Allah (cc), bu arz parçasını en güzel şekilde bezemiş ve insanlara lütfetmiştir. Bu nedenle Anadolu, dünyanın kalbi, dünyanın merkezi durumundadır.

Yüce Allah'ın arzında, O'nun indirdiği vahyi esaslar uygulandığı sürece elbette her yer güzeldir; ancak Anadolu, bütün güzelliklerin üstünde bir konuma sahiptir. Anadolu topraklarının bu güzellikleri tarih boyunca emperyalistlerin iştahını kabartmış ve her vesile ile buraya saldırılar düzenlemişlerdir.

Birinci Dünya Savaşı olarak adlandırılan ancak gerçekte ise, haçlı emperyalistlerin Osmanlı İmparatorluğunun şahsında İslâm'a karşı olan savaşlarında Anadolu toprakları, emperyalistler tarafından adeta karış karış paylaşılmıştır. Anadolu halkının, İslâm'dan aldıkları onurlarıyla, emperyalizme boyun bükmeyle savaşımları ve emperyalizmi zelil hale getirerek Anadolu topraklarından sürmeleri sonucunda emperyalizm, yeni oyunlar ile Anadolu'yu, Kemalist zorbalığın eliyle kültürel olarak yeniden işgal etmiştir.

Emperyalizm, askeri güç kullanarak yapamadığı ve gerçekleştiremediği işgalini, Kemalist zorbalığı kullanarak daha sağlam bir şekilde gerçekleştirmiştir. Tüm Anadolu halkının birleşerek, Türkü, Kürdü, Çerkeş ve diğer unsurlarıyla yek vücut olarak gerçekleştirdiği zaferine sahiplenilen M. Kemal ve arkadaşları, emperyalizmin Anadolu'yu kültürel olarak yeniden işgal etmesini sağlamışlar ve emperyalistlere parmak ısırtacak derecede İslâm'a ve İslâmi değerlere düşman kesilmişlerdir.

Anadolu halkının içerisinde bulunduğu zor durumdan yararlanan M. Kemal ve arkadaşları, emperyalizmi ilk yıllarda askeri güç dışında diğer tüm unsurlarıyla kültürüyle, siyasetiyle, ahlaki değerleriyle, ekonomisiyle, yazı ve diliyle yeniden Anadolu'ya yerleştirmişlerdir. Daha sonraki yıllarda ise Kemalist zorbalık ve onların, A. Menderes, S. Demirel, T. Erdoğan vb. gibi payandaları, emperyalizmi askeri olarak da ülkeye sokmuşlar ve ülkenin her karış toprağında emperyalizmin üsler kurmasına destek vermişler, emperyalizmin İslâm topraklarına yerleşmesine yardımcı olmuşlardır.

Devrimler adı altında Batı kültür ve değerlerini ülkeye ithal eden M. Kemal, İ. İnönü, C. Bayar ve arkadaşları, normal şartlarda vatana ihanet sayılan emperyalizm ile işbirliği yapma suçunu işlemişlerdir. Emperyalizmin ve Batı'nın kültürel değerlerini ülkeye ithal etmelerinden dolayı da emperyalist propagandacılar tarafından onlar, vatan kurtarıcıları ve kahraman olarak empoze edilmişler, M. Kemal'i Türklerin atası anlamında Atatürk unvanıyla ödüllendirmişlerdir. Aynı çevreler, vatanın gerçek kurtarıcıları olan nice Türk, Kürt ve Çerkeş kahramanları örneğin Şeyh Said, Çerkeş Ethem ve Halit Çapanoğlu gibi yiğitleri vatan haini olarak suçlamışlardır.

Şeyh Said, Çerkeş Ethem ve Halit Çapanoğlu gibi yiğitler, İslâm'ın kendilerine kazandırdığı onurla, emperyalizme karşı mücadele vermişler, emperyalizmin askeri olarak Anadolu'dan sürülmesinden sonra emperyalizm ile işbirliği yapan yerli işbirlikçilerle de savaşmışlardır.

Bugün ülkemizde cereyan eden olaylar aslında emperyalizmin yerli işbirlikçisi Kemalist zorbalık ile Anadolu halkı arasındaki savaştır. Anadolu halkı, İslâm'a karşı kin ve düşmanlığında sınır tanımayan Kemalist zorbalığa karşı tavır alırken Kemalist zorbalık da emperyalist efendilerinin intikamını halktan almaya çalışmaktadırlar.

Kemalist zorbalığın Anadolu topraklarını işgal ettiği günden bugüne kadar Anadolu halkına; İslâm'a ve İslâmi değerlere karşı sürdürdüğü kin ve düşmanlığını son yıllarda doruk noktasına çıkarmış bulunmaktadır. Ancak Kemalist zorbalığın bu düşmanlığı, hızlı bir şekilde kendi sonunu hazırlamasına neden olacaktır. Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan gibi münafık ve müşrikler bile dikta rejiminin yıkılışını engelleyemeyeceklerdir.

BİREYLER BAZINDAKİ ÇİRKİN MANZARALAR

Kemalist zorbalar ve onların yandaşları kimi ateistler, ülkede yapılan 22 Temmuz seçimleri sonucunda halkın şamarı ile adeta şok geçirmişlerdir. Halkın seçtiği ve sonuçta kendilerine kuklalık yapacak olan **Amerikan Kuklaları Partisi (AKP)**'yi bile sırf halk seçti diye protesto eden Kemalist generaller, seçimden sonra çok çirkin davranışlarda bulunmuşlar, kendi kanunlarına göre cumhurbaşkanı olan, Amerika dışişleri bakan yardımcısının Türkiye temsilcisi Abdullah Gül'ü hiçe saymışlar, protokol ve nezaket kurallarını çiğneyerek hakaret etmişlerdir. Kendisine yapılan hakaretlere ve terbiyesizliklere karşı sesini çıkarmayan Abdullah Gül ise, zillet ve eziklik içerisinde ve süklüm büklüm bir şekilde bu hakaretleri sineye çekmiştir.

Onurlu bir insanın, kendisine yapılır terbiyesizliklere ve hakaretlere karşı bu terbiyesizlikleri yapanları cezalandıracağı halde ya da **"Yerin dibine geçsin sizin bu cumhurbaşkanlığı koltuğunuz"** deyip bırakacağı koltuğa A. Gül, dört elle sarılmış, bu uğurda taviz üstüne tavizler vererek hareket etmiştir.

Genel kurmay başkanı ve diğer generaller, cumhurbaşkanının basit birer memuru olması gerekirken, A. Gül gibi şahsiyetli bir tavır ortaya koymayan kişilerin adeta başkomutanı ve amiri gibi hareket etmektedirler. Bu konuda Turgut Özal'ı takdir etmemek mümkün değildir; Özal, kendisine karşı hoşnutsuz hareket eden ve verdiği emirler konusunda sıkıntı duyan o günün genel kurmay başkanı orgeneral Güneş'i kulağından tuttuğu gibi genel kurmay başkanlığından atıp emekliye sevk etmiştir..

Genelkurmay başkanı ve kuvvet komutanlarının cumhurbaşkanı koltuğundaki A. Gül'e karşı yaptıkları terbiyesizlik ve kendisine yapılan terbiyesizliklere karşı A. Gül'ün içine düştüğü zavallılık hali ile oluşturulan çirkin manzaralar tüm dünya tarafından hayretle ve ibretle izlenmiştir. Dünyanın kalbi güzelim ülkemizin, iki-üç kendini bilmez elinde düşürüldüğü durum gerçekten içler acısı bir durumdur. Bu kimseler, kendi saygınlıkları gibi ülkenin saygınlığını da sıfıra indirmişlerdir.

Kemalizm'in ülkeyi işgalinden bu yana ülkenin siyasi idaresini ABD ve AB'ne, ekonomi yönetimini IMF ve Dünya Bankasına teslim eden bu malum kişiler, zaten ülkenin itibarını sıfırlamışlardı. Öyle ki, ülkeye uzun yıllar başbakanlık ve cumhurbaşkanlığı yapmış S. Demirel'in ifadesi ile ülkeyi 70 sente muhtaç etmişlerdi. Şimdi ülkeyi idare edenler ise, oluşturdukları çirkin manzaralarla ülkeyi tüm dünyanın gözü önünde gülünç duruma düşürmüşlerdir.

Ülkenin başbakanı R. T. Erdoğan, terör belasından(!) (asıl teröristin Kemalist sistem olduğunu unutarak) kendilerini kurtarması için ABD başkanına yalvarmaya gider, emperyalizmin başı Bush, kendisine hiç yüz vermez ve umursamaz bile. (Zaten efendilerin uşaklarını ya da kuklalarını umursadıkları nerede görülmüş ki, Bush Erdoğan'ı umursasın.) Ancak yurda dönen başbakan, kendisini dinleyen gazetecilere, Bush'un kendisine açık bir destek vermediğini, ancak yardım edeceğini gözünden anladığını ifade eder. Erdoğan'ın devlet ciddiyeti ile bağdaşmayan bu ifadesi, bir kişinin düşebileceği en komik ve en zavallı bir halin yansımasıdır.

ABD'nin Türkiye'ye terör konusunda yardım etmesi şöyle dursun, tam aksine T:C:'ye karşı savaşan insanlara zırhlı araçlarıyla silah yardımı yapmakta, onlara destek vermektedir. Bunu bilen ve bu konuda muhbirleri vasıtasıyla haber alan Kemalist sistemin sivil ve askeri idarecileri, ABD karşısında adeta el ovuşturmakta, dillerini yutmuş gibi suspus olmaktadır. Oysa İran, kendisine karşı her konuda savaş açan ABD'nin Irak'taki varlığına rağmen Irak'taki PJAK kamplarına bombalar yağdırmaktadır. İşte şahsiyetli bir ülke ile itibarı tüm dünyanın gözünde sıfırlanmış şahsiyetsiz idarecilerin elindeki bir ülkenin farkı!

Türkiye'de ülkenin yönetimini ellerine geçiren sivil ve askeri yöneticiler, ABD'ye karşı çıkıp ABD'nin yaptıklarının hesabını soracak yerde ülkedeki inançlı insanlara karşı savaşmakta, kırmızı görmüş İspanyol öküzleri gibi başörtüsüne saldırmaktadırlar. İnançsız Kemalist zorbaların saldırılarına maruz kalmaktan

korkan cumhurbaşkanı koltuğundaki A. Gül, eşinin başörtülü olmasından dolayı adeta utanç duymakta, eşi ile beraber bulunmaktan kaçınmaktadır.

Kendisinin cumhurbaşkanı oluşu nedeniyle verdiği resepsiyonlara, kendi eşinden utanç duyarak, eşsiz davetiye göndermesi Abdullah Gül'ün bir başka çıkmazıdır. Yabancı misyon şeflerinin de katıldığı resepsiyon, eşsiz olması yanında her türlü içkinin servis yapıldığı bir resepsiyondur. Aslında kendisinin memuru olan üç-beş generale yaranmak için eşinden utanarak eşsiz davetiye göndermesine rağmen Kemalist generaller, A. Gül'ü yine hiçe sayarak hareket etmişler ve Gül'ün verdiği resepsiyona katılmamışlardır.

Ülkemde cumhurbaşkanı A. Gül ve Kemalist generaller tarafından ortaya konulan bu çirkin manzaralar tüm dünya tarafından alay edilerek izlenmektedir. A. Gül'ün içerisine düştüğü zavallılık ve acziyet ile Kemalist generallerin kendi başkomutanları durumundaki birisine karşı yaptıkları terbiyesizlikler, dünyanın hiçbir yerinde benzeri olmayan çirkin ve iğrenç manzaralardır.

Yargıtay başkanının verdiği resepsiyona da eşinin başörtüsünden duyduğu rahatsızlık nedeniyle katılmayan A. Gül, bu resepsiyona ancak çiçek göndermekle yetinmiştir. Sivil toplum örgütlerine verdiği resepsiyonda da eşini perde arkasına saklayan A. Gül, görülen o ki daha uzun süre bu tavrını sürdürecektir, eşi Hayrünnisa Hanımdan utanarak onu perdeler arkasına gizleyecektir.

Cumhurbaşkanı A. Gül'ün Kıbrıs'a yaptığı ilk yurt dışı gezisinde de yine utanç duyulacak çirkin manzaralar sergilendi. Bu gezide A. Gül, askerlerin katıldığı karşılamalara ve resepsiyonlara eşini götürmediği gibi, eşinin bulunduğu resepsiyonlara da askerler katılmadı. Kemalist generallerin yaptıkları bu iğrenç davranışın herhalde eşine hiç rastlanmayacak çirkin bir davranıştır ve bunların İslâmi değerlere karşı ne derece düşman olduklarının da apaçık bir göstergesidir.

"Esenboğa'da köşe kapmaca

Cumhurbaşkanı Gül'ü karşılama heyetinde yer alan Ankara Garnizon Komutanı Korgeneral Aslan Güner, Gül çifti tokalaşmaya başladığında protokol sırasından ayrıldı. Güner, Gül manganın önüne geldiğinde asker selamı verdi.

SALİHA ÇOLAK, YILDIZ YAZICIOĞLU, SEFA KARAHASAN Ankara, Lefkoşa

20 Eylül 2007/Milliyet

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve eşi Hayrünnisa Gül için KKTC dönüşü Ankara Esenboğa Havalimanı'nda düzenlenen karşılama töreni "askerin türban hassasiyeti" olarak yorumlanabilecek bir olaya sahne oldu.

TBMM Başkanı Köksal Toptan ile uçağın merdivenleri önünde bekleyen karşılama heyetinde yer alan Ankara Garnizon Komutanı Korgeneral Aslan Güner, Gül çifti tokalaşmaya başlayınca aniden protokol sırasından ayrıldı. Böylece saniye farkıyla Gül ve eşinin elini sıkmayan ve protokolün karşısında Gül'e asker selamı veren Güner "Maksat aramayın, kuralları uyguladım" dedi.

KKTC'deki manzara değişmedi

Gül'ün dün KKTC'den uğurlanışı sırasında da gelişinde olduğu gibi protokol ayarlaması yapıldı. Askeri yetkililerin katıldığı ve Hayrünnisa Gül'ün yer almadığı resmi uğurlama töreni Ercan Havaalanı yerine Lefkoşa'daki Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde gerçekleştirildi. Gül çiftini havaalanında KKTC Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat, eşi Oya Talat ile Türkiye'nin KKTC Büyükelçisi Türkeul Kurttekin ve eşi Ayşenur Kurttekin uğurladı. Böylece, Gül'ün KKTC'deki temasları boyunca Hayrünnisa Gül ile askeri yetkililer hiçbir mekânda bir araya gelmedi.

Geceyi geçirdikleri Mercure Hotel'in ana kapısı yerine zemin kattan dolaşarak gazetecileri atlatmaya çalışan Hayrünnisa Gül, Oya Talat ile birlikte, resmi programında yer almasına karşın Girne Kalesi'ni ziyaret etmek yerine Girne merkezinde alışverişi tercih etti. Hayrünnisa Gül buradan doğrudan Ercan Havaalanı'na geçerken, Abdullah Gül, bu sırada Lefkoşa'daki Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nden resmi törenle uğurlandı. Gül çifti daha sonra havaalanında buluştu, ancak buraya da askeri yetkililer gelmedi.”

Biz hemen her yazımızda, Kemalizm'in Anadolu'yu işgal ettiğini vurguluyoruz; Kemalist generallerin, Anadolu halkına ve onun inanç değerlerine bu denli düşman olması bu tezimizi doğruluyor. Kemalist zorbalığın, Anadolu halkına karşı sürdürdüğü düşmanlığı, emperyalist güçlerin Afganistan ve Irak'ta bulunan askerleri, işgalleri altındaki yerli halka karşı göstermiyor.

Şimdi zekâ yaşları, beden yaşlarının çok gerisinde olmayan, azıcık akıl nimetinden nasiplenmiş kimseler, şayet biraz vicdan sahibi iseler, azıcık düşünsünler, bu Kemalist askerler kimin askeri? Hangi toplumu temsil ediyorlar? Emperyalist askerlerin bile işgalleri altında tuttukları halklara göstermedikleri düşmanlıkları, bu Kemalist askerler ne adına gösteriyorlar? Bu soruların cevabı aslında çok açık, Kemalistler, Anadolu halkını temsil etmiyor ve bunlar Türkiye'de işgal güçleridirler. Kemalist zorbalık, başörtülü anaların, sakallı babaların çocuklarının silahları gölgesinde bu anaların babaların inanç değerlerine saldırmakta, düşmanlık yapmaktadırlar.

Kadın hakları konusunda gırtlaklarını yırtan çevreler, bir cumhurbaşkanı eşi olan kadının içerisine düşürüldüğü duruma sessiz kalmaktadırlar. Bu da gösteriyor ki ilgili çevreler, kadının onurunu korumak için değil, kadını onurundan uzaklaştırmak ve onu soyarak sokağa çıkarmak için çalışmaktadırlar. Türkiye'de köpeklerin bile hakları varken örtülü kadınların herhangi bir hakkı yoktur. Bir köpek kuduz şüphesiyle itlaf edildiğinde ayağa kalkıp hançerelerini yırtan kimseler, örtülü kadınlara yapılan öteleştirmeye ve ayırmacılığa adeta alkış tutmaktadırlar. Bu duruma en çok çanak tutanlar da, A. Gül gibi eşinin başörtüsünden utanan kimselerdir.

A. Gül, ne yaparsa yapsın, Müslüman olmadığını ne kadar göstermeye çalışırsa çalışsın Kemalist generaller ve onların yandaşları hiçbir zaman A. Gül'ü benimsemeyecekler. Cumhuriyeti ve laisizmi koruyacağına dair yaptığı yeminler de, puthaneye gidip ilah edindiği putlara karşı yaptığı tazim ve ibadetler de A. Gül'ün, Kemalist generaller tarafından sevilmesini sağlamayacaklardı. Daha beşikte iken azılı birer İslâm düşmanı olarak yetiştirilen Kemalist generallerin İslâm düşmanlığı o denli kronikleşmiştir ki, A. Gül'ün her türlü küçülmesine rağmen bu İslâm düşmanlarının yumuşamasını yine de sağlamayacaktır.

A. Gül'ün memleketi Kayseri eski belediye başkanlarından Şükrü Karatepe adındaki kişi, ağzından kaçırdığı bir sözden sonra bu söylediği sözden pişman olduğunu göstermek için bir sürü şaklabanlıklar yapmış, başka kadınlarla dansetmiş, yakasına M. Kemal'in rozetini takmıştı, ancak yine de Kemalistlere yaranamamıştı. Eşinin başörtüsü nedeniyle dikta rejimini Avrupa İnsan Hakları(!) mahkemesine şikayet eden A. Gül, değil eşsiz davetiye resepsiyonları düzenlemek, bu resepsiyonlarda içki servisi yaptırmak, puthaneye gidip gece gündüz ilah edindiği M. Kemal'e yalvarsa bile, Kemalistler ondan hoşnut olmazlar/olamazlar.

Bir ülke ki, seçilmişler atanmışların önünde adeta elpençe durmakta, amir, memurundan emir almakta, amir memurunun razı olacağı şekilde hareket etmektedir. Kemalistlerin, kible edindiği ve ibadet etmekte kusur yapmadığı Batı'da hangi ülkede, bir general çıkıp ülkenin seçilmiş parlamentosuna, bu parlamentodan çıkan hükümete ya da cumhurbaşkanına karşı kafasının almadığı ya da hoşuna gitmeyen bir durum söz konusu olduğunda ikide bir muhtıra veriyor. Şayet Kemalistlerin kıblegahı batıda böyle bir general çıkarsa, o generalin görevinin son bulması olur. Nitekim Almanya'da bir general, siyasi bir beyanat vermişti de hemen görevinden alınmıştı.

Demokrasilerde halkın seçtiği kimseler, en üst merci konumundadırlar; oysa Kemalist zorbalığın işgali altındaki Anadolu'daki üniformalı demokraside seçilmişler atanmışların memuru durumunda ve cumhurbaşkanı ile başbakan kendi memurları konumundaki bir generali razı etmek için adeta takla atmakta, bu generalin önünde ikiye katlanmaktadır. Bu üniformalı demokraside her şey atanmış memur olan generaller tarafından organize edilmekte, atanmış memurların her dediği yapılmaktadır.

Askerler tarafından 27 Nisanda verilen sanal muhtıradan sonra, başbakanlık halka karşı zevahiri kurtarmak için açıklama yapmış, genel kurmayın başbakana bağlı bir kurum, generallerin de ancak başbakanın birer memuru oldukları belirtilmiş, ancak başbakan ve milli eğitim bakanı Hüseyin Çelik, kendi memurları olduğunu iddia ettikleri genelkurmay başkanının ayağına giderek, daha sonra kokusu ortaya çıkan kapalı kapılar arkasında özürler dilemeye çalışmışlardır.

Erdoğan'ın, memurum dediği genelkurmay başkanı ile görüşmesi sözümona gizli tutuldu, başbaşa ne konuştukları basına yansımadı. Ancak daha sonraki günlerde, 22 Temmuz seçimine giden süreçte, bu ikilinin gizli konuşmalarında, başbakan Erdoğan'ın, kendi memuru(!) olduğunu iddia ettiği genelkurmay başkanına ne sözler verdiği ortaya çıktı.

R. T. Erdoğan, 22 Temmuz seçimlerinde eski milletvekillerinden 150'den fazlasını yeniden aday gösterememiştir. Bunun nedeni, bu eski milletvekillerin zaman zaman generallerin hoşlanmayacakları sözler sarfetmeleridir. Bu, 22 Temmuz seçimlerinden önce Erdoğan'ın, genelkurmay başkanı ile yaptığı gizli görüşmede bu generale nasıl bir taahhütte bulunduğuun apaçık göstergesidir. Erdoğan, o görüşmede ikinci bir söz daha vermişti, ancak bu sözünü yerine getirmekte aciz kalmıştır.

Erdoğan'ın, genelkurmay başkanına verdiği ikinci söz, Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanlığına aday gösterilmemesi sözü idi; ancak gerek seçim meydanlarının ezici talebi, gerekse A. Gül'ün cumhurbaşkanlığı makamı hırsı Erdoğan'ı zor durumda bırakmış, memuru(!) genelkurmay başkanına verdiği sözde durmamasına neden olmuştur.

Erdoğan, kardeşim dediği ve cumhurbaşkanlığına ilk aday gösterdiğinde hararetle bir savunucusu olduğu A. Gül'ü, 22 Temmuz seçimlerinden sonra cumhurbaşkanlığına aday göstermemiş, bu konudaki kararı A. Gül'ün kendisi vereceğini söyleyerek topu A. Gül'e atmıştır. Erdoğan, seçimlerdeki halk tepkisinden çekindiği için A. Gül'ün cumhurbaşkanlığı adaylığına açıkça karşı çıkamamıştır. Çünkü halk, çoğunlukla onca oyu dikta rejimine olan tepkisinden dolayı A. Gül'e vermişti. Genelkurmay başkanı bile halkın tepkisinden korkarak, "Halkı kızdırmayalım" diyor. Eh bu konuda Erdoğan kısmen mazeret sahibi sayılır, malum ya halkın tepkisi sözkonusu.

O halk tepkisi ki, 85 yıldır Kemalist dikta rejimine karşı kin ve düşmanlıkla dopdolu bir tepki! O halk tepkisi ki, CHP'nin yanında yer alan DP'yi ve onun başındaki Mehmet Ağar'ı un ufak etmiş, siyaset meydanından silip atmıştır. Anadolu halkı, dikta rejimine ya da yandaşlarına yakınlık gösteren herkese dersini vermiştir bugüne kadar. Tıpkı önceki 3 Kasım seçimlerinde Ecevit ile koalisyon yapan ANAP ve MHP'yi sandığa gömerek dersini verdiği gibi.

Anadolu halkı, şayet gereği gibi iman edip yüce Allah'a yönelirse, işte o zaman bu Kemalist diktatörlüğe ve onun yandaşları ile bu dikta rejimini ayakta tutan münafık ve müşrik Erdoğan, Gül ve Erbakan gibilerine de gereken dersi verecek ve onları layık oldukları yere atacaktır. İnşallah o günler de gelecek ve Anadolu halkı layık olduğu şekilde iman edip hareket edecektir.

REJİM BAZINDA YAPILAN ÇİRKİN MANZARALAR

Kemalist diktatörlük, Anadolu'yu işgal ettiği günden bugüne kadar, Anadolu halkı tarafından benimsenmediği için, hiçbir zaman ayakları üzerinde durmamış, sürekli bir şekilde Batı'ya ve emperyalizmin başı Amerika'ya muhtaç olmuş, onlar vasıtasıyla yaşamını ve zulmünü sürdürmüştür. Devlet idaresini, işgali altında bulundurduğu halka baskı ve zulmetmekten ibaret zanneden totaliter dikta rejimi, siyasi ve ekonomik idaresini tamamen Amerika'ya ve Batı'ya teslim etmiştir.

Siyasi idaresini ABD ve AB'ye, ekonomik idaresini IMF ve Dünya Bankasına teslim eden Kemalist diktatörlük, bunların destek ve yardımı olmadan ayakta duramayacağını düşünmektedir. Bu nedenle Kemalist zorbalar, AB'ye girmek için Batı'nın her türlü küçültücü direktiflerine boyun eğmekte, Batı'dan gelen her talimatı emir kabul ederek yerine getirmektedir. Batı'ya vermedik taviz bırakmayan Kemalist zorbalar, AB'ye girme sevdasına bütün manevi ve inanç değerlerini ayaklar altına almış, ülkenin maddi değerlerini ABD ve AB'ye peşkeş çekmiştir.

Gün geçmiyor ki, ABD'den ve AB'den, IMF ve Dünya Bankasından kontrolörler gelip ülkenin idaresine karışmasın, direktiflerde bulunmasın. Türkiye sanki ABD'nin ya da AB'nin bir eyaleti imiş gibi ülkede yapılan her şey emperyalizmin ve Batı'nın razı olacağı şekilde düzenleniyor.

Emperyalizm ve Batı, sömürü ve diğer çıkarları açısından Türkiye'yi kendi eyaleti gibi görmesine karşın, Türkiye'nin maruz kaldığını iddia ettiği terör konusunda hiçbir yardımda bulunmamaktadır. Hatta bu konuda yardım etmek şöyle dursun tam aksine destek bile vermektedir.

ABD askerlerinin zırhlı araçlarla Kandil dağındaki PKK militanlarına silah taşıdığını, bütün dünya bilip seyrettiği gibi, Kemalist zorbaların istihbarat güçleri de bilip seyretmektedir. Ancak emperyalizme bağlılığın verdiği acziyet içerisinde Kemalist zorbalar buna sessiz kalmaktadırlar.

Bugün neredeyse ülkenin her karış toprağında emperyalizmin askeri ve sivil üsleri bulunmakta, bu üslerden İslâm topraklarını işgal eden emperyalist güçlere silah ve mühimmat sevkıyatı yapılmakta, her türlü lojistik destek verilmektedir. Emperyalizm, bu üsler ve İslâm topraklarının diğer bölgelerindeki diğer üsleri sayesinde işgalini sürdürmekte, halkında Müslüman bulunan toplumlara şiddet kullanmakta terör estirmektedir.

Afganistan'ın ve Irak'ın işgali Kemalist zorbaların desteği ile işgal edilmiştir. Bugün Afganistan'da hala Kemalist zorbaların görevlendirdiği askerler bulunmakta, bu askerler, emperyalizmin çıkarlarını korumakta ve Afganistan'ın maddi değerlerini daha rahat sömürmesi için emperyalist güçlere destek vermektedir. Emperyalizm, Afganistan'ın maddi değerlerini çalarken, Kemalist zorbaların görevlendirdiği askerler, Afganlıların emperyalizme karşı özgürlüğünü kazanmasına engel olmaktadır.

Emperyalizmin Irak'ı işgalinde en büyük destekçisi, yine Kemalist zorbalar olmuşlardır. Emperyalizm tarafından İskenderun limanına yığılan askeri malzeme, silah ve tonlarca bomba, Habur sınır kapısına kadar olan yoldan taşınarak Irak'ın işgalinde kullanıldı. Buna izin veren de yine Kemalist zorbalar ve böylece Irak'ın işgal edilmesine de destek verildi. Daha sonraki aylarda bu destek tırlarla taşınan lojistik yardımlarla devam ettirildi. İncirlik üssünden Irak'a bomba yağdırmak için emperyalizmin uçakları hergün onlarca sorti yaptı.

İsrail terör devletinin Lübnan'a saldırısında da yine onlarca tır ile binlerce bomba taşındı ve bu bombalar, Lübnanlı masum insanların öldürülmesinde kullanıldı. Bu da, yine Kemalist zorbaların desteği ile gerçekleşmiştir. Ancak yüce Allah (cc), o masum insanlara yardım etti de Hizbullah'ın eliyle İsrail terör güçlerini Lübnan'da ağır bir hezimete uğrattı. Böylece hem ABD emperyalizminin, hem İsrail'in ve hem de emperyalizmin destekçisi Kemalist zorbaların sevinçleri kursaklarında kaldı.

İsrail terör devleti, Suriye'nin hava saldırısını ihlal etmekte, bunu yaparken de Türk hava sahasını kullanmaktadır. Üstelik İsrail terör devleti bunu yaparken de adeta Kemalist zorbalarla alay etmekte ve saldırı uçaklarında taşıdığı yedek yakıt tanklarını Kemalist zorbalara hediye(!) edercesine Hatay ili sınırları içine bırakmaktadır. Yeri geldiğinde uçan kuştan bile haberi olduğunu iddia eden Kemalist genel kurmayı, İsrail söz konusu olduğunda hava sahasında cirit atan koskoca savaş uçaklarını bile görmemektedir, ya da zorunlu olarak görmezlikten gelmektedir. Zaten görse ne değişecek ki, emperyalizme olan bağlılıkları nedeniyle yine hiçbir şey yapamayacaktır.

Bu ülkeyi bu duruma sokup emperyalizme kuyruk yapanlar, yüce Allah'a hesaplarını veremeyecekleri gibi, Anadolu halkına da hesaplarını zor vereceklerdir. Kemalistler, ülkeye ve insanımıza

verdikleri zararların ve sergiledikleri iğrenç davranışların hesabını çok ağır ödeyeceklerdir. Ancak o gün iş isten çoktan geçmiş olacaktır ve onların son pişmanlıklarının kendilerine hiçbir faydası olmayacaktır..

Her vesile ile yurtta sulh, cihanda sulh sloganını dillerinden düşürmeyen Kemalist zorbalar, ülkede kendi halkına savaş açmış, cihanda da emperyalizmin peşine takılarak emperyalizmin diğer toplumlara açtığı savaşa destek olmuştur. Sözde yurtta sulh, cihanda sulh diyen Kemalist zorbalar, gerçek hayatta yurtta halkına karşı, cihanda da emperyalizmin yanında diğer toplumlara karşı savaş açmıştır.

Kemalizm, Anadolu halkı için yüzkarası bir sistemdir. Bu zorba sistemden bu halk kurtulmadığı sürece rahat edemeyecektir. Aksi halde hem ülke içerisinde zorluklarla karşılaşılacak hem de ülke dışında ülkenin itibarı sıfırlanacak, bugün yapılan çirkin manzaralar devam edecektir.